

Dat hij als de zoon van een tulpenkweker werd geboren, betekende voor Ger Koomen (43) niet automatisch dat hij zijn vader zou opvolgen. Hij leerde makkelijk en was goed met getallen, dus na het atheneum vertrok hij naar Amsterdam om wiskunde te gaan studeren. Een boeiende studie, totdat... hij zomaar eens meedeed aan een tulpenkeuring. En zijn hart alsnog verloor aan dit gewas. 'Het is mooi in al zijn eenvoud.'

Tekst: Monique Ooms
Foto: René Faas

Elke woensdagmiddag en zaterdag kon je de jonge Ger Koomen tussen de tulpen vinden. "Het was thuis heel gewoon dat we allemaal hielpen. Mijn vader was niet meegegaan met de mechanisatieontwikkelingen, dus er moest veel handwerk gebeuren. Tulpen koppen was een van mijn eerste klusjes." Hij werkte met plezier, ging 'nooit met tegenzin' aan de slag, maar de tulp was toen nog niet zijn passie. "Het was gewoon het product waarmee wij werkten. Die passie kwam veel later. Ik was al in het tweede jaar van mijn wiskundestudie aan de VU in Amsterdam toen ik tijdens een tulpenkeuring opeens werd gegrepen door de schoonheid van het gewas. Thuis zag ik alleen bollen, maar in die keuringszaal zag ik het complete plaatje. Een poot, vier bladeren en een bloem; de tulp is mooi in al zijn eenvoud. Bijzonder is ook dat de bloem zoveel verschillende vormen kent."

KEUZE MAKEN

Koomen doorliep de zes keuringen en kwam gaandeweg steeds meer in de ban van de tulp. Om zijn studie te bekostigen, ging hij in zijn vrije tijd werken in de tulpenbroeierij. "Zodra de tulpen boven de grond kwamen, gingen mijn studieresultaten achteruit. In het voorjaar en in de zomer liep ik 's ochtends college en zat ik 's middags op het land. Terwijl zo'n studie officieel zo'n zestig uur per week vraagt." Uiteindelijk kwam het moment dat hij een keuze moest maken. "Na twee jaar vroeg ik mezelf af: wat wil ik nou echt? Wiskunde vond ik interessant, maar uiteindelijk was dat toch niet wat ik wilde. Dus ben ik ermee gestopt en heb ik een switch gemaakt naar de middelbare tuinbouwschool. Ik heb mijn gevoel gevolgd en niet mijn verstand." Overigens heeft hij nog altijd profijt van die eerste twee studie jaren. "Ik ben goed met getallen, kan abstract denken en snel beslissingen nemen. Dat is handig bij het kruisingswerk dat ik doe. Door mijn manier van denken leg ik bovendien andere accenten en kijk ik net even anders dan anderen. Daarmee kan ik mezelf als veredelaar onderscheiden."

Na de middelbare tuinbouwschool werkte Koomen vijf jaar als schuurchef voor de Maatschap Oud-Kooper in Hoogkarspel. "Een erg leuke baan, alleen teelde het bedrijf gladiolen. En de tulpen bleven trekken." Toen hij in 2000 dan ook werd gevraagd om bij Haakman Flowerbulbs B.V. in Wervershoof te komen werken, hoefde hij daar niet lang over na te denken. "Ik ben hier naartoe gehaald om het stadiumonderzoek te doen bij tulp. Inmiddels doe ik ook de preparatie van de bollen. De hele aansturing van het proces - welke klant, welke partij, wat moet wanneer in de koeling - wordt door mij gepland en begeleid. Van juli tot en met oktober heb ik het daar druk mee."

.....
'Mijn uiteindelijke doel is: verkopen. Ik wil vermeerderaars en broeiers een topproduct leveren'
.....

Daarnaast heeft Koomen voor zichzelf het veredelen opgepakt. "Daar ben ik al in 1998 mee begonnen. Ontzettend mooi werk om te doen. Ik doe alles zelf, zo hou ik de volledige controle en blijven de kosten beperkt." Hij maakt gebruik van een stukje grond op het familiebedrijf - dat zijn broer inmiddels heeft overgenomen - en van de kassen van Deco Tulips om zaailingen te testen. Verder is Koomen aangesloten bij de Commissie voor Nomenclatuur van de KAVB en is hij als vaste deskundige voor tulpen verbonden aan de Raad van Plantenrassen. "Dat vind ik mooi om te doen. Ik krijg al in een vroeg stadium nieuwe soorten te zien en dat vind ik zeer interessant. Wat komt er allemaal op de markt, waar zijn andere veredelaars mee bezig?"

VERBORGEN TALENTEN

Koomen richt zich met zijn veredelingswerk volledig op de ontwikkeling van toptulpen. "Goed is niet goed genoeg meer, de concurr-

Ger Koomen: 'Een toptulp heeft verborgen talenten'

'Ik heb mi

rentie is namelijk moordend." Daarbij legt hij zich toe op crispas. "Crispas hebben extra sierwaarde." Bij het selecteren gaat hij bijzonder kritisch te werk. "Daarin ben ik emotioneel; als een soort na de test niet aan de eisen blijkt te voldoen, gooi ik 'm weg. Zelfs als de stand prima is." Want een écht goed tulp beschikt over veel meer dan een goede stand, vindt Koomen. "Een toptulp heeft verborgen talenten. Daarmee bedoel ik: een goed knoppresentatie, snelheid in de kas, uniformiteit, vroegheid, snelheid, en bruikbaarheid voor vroeg, midden en laat. Of een tulp over zulke verborgen talenten beschikt, ontdek je pas na een aantal jaren testen." Het meeste werk bij veredelen zit in de juiste ouderkeuze, vindt Koomen. Daar denkt hij vrijwel continu over na.

"Elke kruising heeft een doel, eerst bedenk ik wat ik wil maken. Bijvoorbeeld: een zwarte

jn gevoel gevolgd'

tulp met een brede, witte rand. Vervolgens ga ik nadenken over geschikte ouders. Inmiddels heb ik een grote soortenkennis opgebouwd waaruit ik kan putten. Daarnaast zie ik veel soorten op shows waarbij ik me afvraag: kan ik daar iets mee?" Vervolgens begint het kruisingswerk dat hij ronduit 'verslavend' noemt. "Als je eenmaal bent begonnen met veredelen, kun je er niet meer mee stoppen. Na de eerste kruising volgen er vaak meer, soms kom ik gaandeweg op nieuwe ideeën." Af en toe staat hij voor verrassingen. "Theoretisch lijken soorten soms goed bij elkaar te passen, maar in de praktijk kan het zo zijn dat ze elkaar niet mogen. Heel boeiend vind ik dat." Koomen doet zo'n twintig kruisingen per jaar. "Maar, als ik geen inspiratie heb, kunnen dat er ook drie zijn."

TOPPRODUCT

Hoe gepassioneerd hij ook met zijn tulpen

bezig is, toch blijft het hele proces een zakelijke aangelegenheid voor hem. "Ik zie mijn tulpen niet als 'mijn kindjes'. Mijn uiteindelijke doel is: verkopen. Ik wil vermeerderaars en broeiers een topproduct leveren. Uiteindelijk wil ik naam maken als een veredelaar die toptulpen levert. Kwekers en broeiers moeten geld verdienen aan mijn rassen zodat ze graag bij mij terugkomen." Daarbij vindt hij het belangrijk om open en eerlijk te zijn over alle eigen-

Resumé

Zo volg je colleges wiskunde aan de VU en zo ben je veredelaar in de bloembollen. Het kan verkeren, zo heeft ook Ger Koomen ervaren. Hij groeide op in de tulpenkwekerij van zijn ouders, maar zag destijds niks speciaals in het product. Pas toen hij jaren later meedeed aan een tulpenkeuringswedstrijd ontdekte hij de schoonheid van het gewas. Daarmee werd een belangrijke ommekeer in zijn leven ingeluid.

schappen van de soorten die hij verkoopt. "Een mooie tulp verkoopt zichzelf, dus kun je gerust eerlijk zijn over eventuele mindere eigenschappen. Uiteindelijk ontdekt de koper toch wel hoe het zit. Ik geef kwekers of broeiers ook wel eens een paar bollen mee zodat ze er zelf mee kunnen testen. Dat wekt vertrouwen."

Gaandeweg het interview wordt wel duidelijk dat er voor Koomen bijna niks heerlijkers bestaat dan 'ongebreideld over tulpen praten'. "Mijn collega's bij Haakman worden er wel eens moe van", erkent hij grijnzend. Ze hebben hem de bijnaam 'doctor' gegeven omdat hij nooit fouten zou maken. Onlangs werd hij zelfs 'gepromoveerd' tot professor. "Ik had een foutje van mezelf ontdekt en tijdig hersteld." Hij kan er wel om lachen. Het is nu eenmaal zoals het is. Met collega's Mark Ruiter en Axel Vroling van Marax Tulips kan hij helemaal losgaan over zijn favoriete onderwerp. "Zij veredelen ook en wij onderhouden een 'open overlegstructuur'. Dat betekent dat we van elkaar weten waarmee we bezig zijn en dat we resultaten met elkaar delen. Als de een iets heeft ontdekt, kan de ander daarmee tijd besparen. We kunnen uren praten over onze uit de hand gelopen hobby. Meestal gaat het dan over nieuwe soorten, over mogelijke ouders, over kruisingsmogelijkheden. Gemiddeld duurt zo'n telefoongesprek zomaar een uur."

INSPIRATIE

Financieel levert zijn passie Koomen nog niet zoveel op. "Er gaat veel tijd in zitten voordat je een partijtje kunt verkopen. Ik verdien er dus nog niks mee, maar dat gaat hopelijk wel gebeuren. Verder geven tulpen en met name het veredelingswerk mij heel veel voldoening. Vooral als ik goede rassen kan ontwikkelen, word ik daar heel blij van." Het is niet zo dat hij zijn hele privéleven opzij moet schuiven voor zijn passie. "In de zomermaanden heb ik nergens tijd voor, maar in de wintermaanden is het vrij rustig en ben ik ook veel thuis. Ik ben inmiddels vader van twee kinderen - van 3 jaar en van 4 maanden - dus ons gezin vraagt natuurlijk ook de nodige tijd. In deze periode van het jaar kom ik daar volop aan toe." Wat Koomen betreft, blijft hij doorgaan op de ingeslagen weg. "Hoe lang ik nog doorga met veredelen, weet ik niet. Ik moet wel inspiratie hebben. Misschien komt er een keer een verzadigingspunt. Als dat zo is, stop ik er meteen mee. Zonder goede ideeën kan ik niet werken."